УДК 57.088.7:378.147.091.32-028.42 https://doi.org/10.7124/FEEO.v39.1849

ЩЕРБАТЮК Т. Г.

Київський національний університет технологій та дизайну,
Україна, 01011, м. Київ, вул. Мала Шияновська, 2, shcherbatiuk.th@knutd.edu.ua

НАУКОВІ СЕМІНАРИ «МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ДНК». 2026 – РІК МИКОЛИ ДМИТРОВИЧА ТАРНАВСЬКОГО

У Київському національному університеті технологій та дизайну (КНУТД) запроваджено щорічне проведення «Міжнародного дня ДНК». За три роки у семінарах взяли участь 236 учасників. День ДНК у 2026 році було проведено з метою відзначення ювілею відкривача мутагенної дії екзогенних ДНК Миколи Тарнавського (1906–1953). Мета роботи: аналіз організації та проведення трьох семінарів «Міжнародний день ДНК». Методи аналізу наукових та архівних джерел, узагальнення, систематизації. Результати: у роботі викладено досвід організації та проведення семінарів «Міжнародний день ДНК» в КНУТД. Висновки: Організація та проведення семінарів «Міжнародний день ДНК» акцентує увагу молодого покоління на важливості збереження національної пам'яті про розвиток науки, інтегрує у сучасні світові тенденції, поширює україномовний інформаційний сегмент популяризації досягнень у галузі біотехнології та біомедицини.

Ключові слова: День ДНК, Тарнавський Микола Дмитрович, національна пам'ять.

Сьогодні День ДНК – це більше, ніж просто історична віха. Це свято невпинного прагнення до знань, духу відкриттів та спільних зусиль вчених з усього світу. Воно є свідченням того, чого може досягти людство, коли ми об'єднуємося, щоб розгадати таємниці природного світу. Генетика продовжує розвиватися безпрецедентними темпами, чому сприяють такі технологічні досягнення, як редагування генів CRISPR, секвенування наступного покоління, високопродуктивний синтез ДНК та прецизійна медицина. Ці інновації обіцяють революцію в охороні здоров'я, сільському господарстві, охороні природи та багатьох інших галузях, пропонуючи рішення деяких із найактуальніших проблем, що стоять перед людством. День ДНК є наочним нагадуванням про складність і безмежний потенціал нашого генетичного коду. Це день, коли ми відзначаємо минулі досягнення, нинішні успіхи та майбутні можливості у світі генетики, що постійно розвивається. День ДНК відзначається 25 квітня і знаменує одну з найважливіших подій в історії науки. Цей день є не лише святом новаторського відкриття, а й нагадуванням про складну структуру, яка визначає життя в тому вигляді, в якому ми його знаємо, – дезоксирибонуклеїнову кислоту (Massoumi and Shi, 2024). Це чудове побажання всім, хто знову приєднується до міжнародної спільноти генетиків у святкуванні Дня ДНК, зазначив головний редактор редакційної колегії журналу, який почав виходити у 1920 році Менделівським товариством у Лунді (Швеція), «Hereditas». Але кожен, хто хоч трохи знайомий із трагічними сторінками генетики 20 століття, може, перефразовуючи Massoumi R., Shi Y., додати: «Цей день є не лише святом новаторського відкриття, а й нагадуванням про складну історію генетиків».

Історія науки є важливою складовою наукового пізнання, оскільки дозволяє простежити еволюцію ідей, становлення наукових шкіл і внесок окремих учених у розвиток знання. Історична пам'ять як чинник національної ідентичності відіграє надзвичайно важливу роль. Питання ідентичності суспільства відіграє важливу роль у формуванні відчуття приналежності до держави, оскільки успішне існування держави залежить не лише від її інституцій, а й від чіткої ідеологічної основи. На сьогодні проблеми національного буття, самосвідомості й самоідентифікації кожної особистості, національної гідності та патріотизму в Україні набули особливої актуальності. Національна ідентичність – це складний і багатогранний феномен, сенсом якого є відчуття належності до певної етнічної, культурної та історичної спільноти. Формування національної ідентичності починається ще в молодому віці в процесі навчання (Kostyuchok et al., 2024).

© 2026 Щербатюк Т. Г. This work is licensed under CC BY 4.0. To view a copy of this license, visit https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/

Кожному поколінню настає час замислитися над зворотним зв'язком: як історія науки допомагає пояснити отримані знання для вирішення актуальних проблем сьогодення. Одна з таких проблем – психологія творчого мислення, механізми осягнення нових знань; як казав Лейбніц, «найважливішим відкриттям було б розуміння того, як люди роблять відкриття». У зв'язку з цим розгляд важливих досягнень генетичної науки у світлі історичних подій та історій подій, що передували відкриттям, видається актуальним. Особливого значення набуває дослідження та популяризація спадщини української науки, яка має значний інтелектуальний потенціал, проте недостатньо представлена у національному та світовому науковому просторі.

Задля висвітлення та популяризація наукових відкриттів та досягнень просвітителів української землі в КНУТД започатковано освітньо-науковий культурологічний проєкт «Стежками видатних земляків-науковців» (Mokrousova et al., 2024).

З осені 2023 р. до літа 2025 р., залучаючи студентів Київського національного університету технологій та дизайну, викладачі кафедри біотехнології, шкіри та хутра та працівники науково-технічної бібліотеки пройшли «стежками» двох видатних земляків-науковців: Григорія Андрійовича Левитського та Феодосія Григоровича Добржанського.

Майданчиком для обговорення та популяризація набутої інформації в Київському національному університеті технологій та дизайну запроваджено щорічне проведення «Міжнародного дня ДНК».

Метою роботи є підсумки організації та проведення трьох семінарів «Міжнародний день ДНК у Київському національному університеті технологій та дизайну»

Використано методи аналізу наукових та архівних джерел, узагальнення, систематизації та міждисциплінарного підходу, оригінальність якого полягає у поєднанні туристичних технологій, культурології та освітнього процесу в єдиній виховній моделі.

З метою не лише вшанування історії відкриття ДНК, але й популяризація ролі українських учених у розвитку генетики та висвітлення сучасних досягнень біотехнології у 2024 році був започаткований науковий семінар «Міжнародний День ДНК». Важливо, що семінар має свою ідейну основу – він розвивається в межах культурологічного проєкту «Стежками видатних земляків-науковців», який спрямований на популяризацію наукової спадщини та осмислення внеску українських учених у світову науку. Це створює унікальний синтез науки, культури та освіти.

Перша експедиція проєкту «Стежками видатних земляків-науковців» розпочалася з відвідування села Білки Житомирської області – батьківщини видатного засновника цитогенетики, який народився в 1878 році у родині сільського священика. Початкову освіту Григорій Андрійович Левитський отримав у церковно-приходській школі с. Білки, далі продовжив навчання у м. Києві (Golda, 2004; Velichko and Stefanik, 2010), а потім навчався в Колегії Павла Ґалаґана, де нині функціонує Національний музей літератури України. Успішно закінчивши Колегію, Григорій Андрійович Левитський у 1897 р. вступив до Київського університету Святого Володимира на природничий відділ, де спеціалізувався на кафедрі ботаніки. Від Колегії до університету маршрут пролягає Терещенківською вулицею, на честь Н. А. Терещенка, українського підприємця та благодійника. У Київському політехнічному інституті Григорій Андрійович Левитський працював лаборантом ботанічного відділення в 1902 р. після закінчення Університету Святого Володимира, а потім, після московської в'язниці і депортації за межі країни в 1911 р., – викладачем морфології і систематики рослин (Golda, 2004; Velichko and Stefanik, 2010).

У 1922 р. на базі трьох лабораторій агрономічного факультету Київського політехнічного інституту Григорієм Андрійовичем Левитським було реалізовано ідею та створено Інститут селекції в Києві. Результати, отриманні в лабораторії, стали фундаментом виведення сортів цукрових буряків та науково-прикладною основою цукрової промисловості усього колишнього СРСР (Roik, 2017). Керівництво Інституту біоенергетичних культур і цукрових буряків НААН України дбайливо зберігає історію та погоджується з пропозицією учасників проєкту увічнити пам'ять великого вченого.

У липні 1923 року в Цитологічній лабораторії Наукового інституту селекції у Києві Григорій Андрійович Левитський завершив свою працю «Матеріальні засади спадковості», фактично вписавши своє ім'я в історію пізнання природи спадковості та мінливості. Екземпляри цієї книги зберігаються у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського і Національної наукової медичної бібліотеки України

(ННМБУ). Ця праця Г. А. Левитського стала логічним узагальненням результатів його власних досліджень, аналізу світової літератури та систематизації даних про основи спадковості як самостійної дисципліни. Одна з мотивацій створення «Матеріальних засад спадковості» була обумовлена необхідністю підготовки підручників, які б узагальнювали досягнення науки й практики та відрізнялися простотою та ясністю викладеного матеріалу. Цю монографію Г. А. Левитський розпочав готувати ще до жовтневого (1917 р.) перевороту в Російській імперії. Вона була першим у світі посібником з цитогенетики і сприяла подальшому розвитку генетики в Україні. Він ознайомив з вітчизняними дослідженнями хромосом широку міжнародну наукову громадськість. Завдяки йому українська школа з досліджень морфології хромосом стала всесвітньо відомою, отримавши назву «класичної». (Щоправда, у ті часи ця школа за кордоном і в СРСР вважалася чомусь «русской школой».) У 1922 році на базі трьох лабораторій агрономічного факультету Київського політехнічного інституту створено науковий Інститут селекції (з 1945 року – НДІ цукрових буряків). У лабораторії систематики і цитології, яку організував і очолював до 1925 року Г. А. Левитський, з 1925 року Г. А. Левитський працював за запрошенням М. І. Вавилова у Всесоюзному інституті рослинництва (ВІР, м. Пушкін під Санкт-Петербургом), де він створив лабораторію цитології, якою керував до середини 1941 року (Kunakh, 2008). 28 червня 1941 року Левитського арештували по справі Вавилова (арештували влітку 6 серпня 1940 року у Чернівцях), а 20 травня 1942 року, за офіційним повідомленням, Григорій Андрійович помер у тюремній лікарні (Golda, 2004). Так, Григорій Андрійович Левитський, один з фундаторів світової цитогенетики, українець за походженням, який народився, навчався і працював в Україні протягом 47 років, загинув в Росії на 64 році свого життя…

Лише у 1956 році в Інституті генетики Лунського університету, Швеція Tjio J и Levan A. зроблять перше відкриття правильного підрахунку хромосом людини (Tjio and Levan, 1956). А професор цього ж університету, А. Густафссон (Karl Åke Torsten Gustafsson (1908–1988)) скаже: «Я схиляю голову з повагою перед пам'яттю Вавилова та Левитського, імена яких стали віхами в біології нашого століття. Це мої вчителі серед інших вчителів на цій планеті, у цьому житті. Я дякую їм. Вони показали мені велич наукової пристрасті. І я бажаю собі у скрутну хвилину так само стояти спокійним, але сильним на боці наукової істини».

Погруддя Григорія Андрійовича Левитського встановлено у Всесоюзному інституті рослинництва. Перша (https://knutd.edu.ua/pod-ta-publkats/news/16603/) та друга (https://knutd.edu.ua/pod-ta-publkats/news/16718/) експедиції в рамках проєкту «Стежками видатних земляків-науковців» встановили, що ні в с. Білки, ні на батьківщині, ні в колегії Галагана, ні в КПІ немає жодної згадки про видатного співвітчизника, цитогенетика, внесок якого у світову генетику є надзвичайно суттєвим.

Результати експедицій доповіли на семінарі, приуроченому Міжнародному дню ДНК, який відбувся 25 квітня 2024 року, вперше в КНУТД та було присвячено до століття з дня видання «Матеріальних основ спадковості» Григорія Андрійовича Левитського.

Сучасні досягнення медичної цитогенетики були відображені у насиченій доповіді «Медична цитогенетика: від мрій до подій» М. І. Ніколенко, директора Медико-біологічного Центру «Геном», д. мед. н., експерта Європейської групи з пренатального скринінгу (IDSSG). В. С. Мартинюк, професор кафедри біофізики та медичної інформатики ННЦ «Інститут біології та медицини» КНУ імені Тараса Шевченка, президент Українського біофізичного товариства, д.б.н., професор, розповів як рентгенівська дифракція допомогла Дж. Вотсону і Ф. Кріку у 1953 році встановити структуру ДНК. Кульмінацією семінару став виступ В. А. Шендеровський, провідного наукового співробітника Інституту фізики НАН України, д.ф-м.н., професора, Віце-президента Українського фізичного товариства, лауреата премій Фонду Тараса Шевченка та імені Івана Огієнка, автора чотиритомної книги «Нехай не гасне світ науки».

Проєктні експедиції 2025 року – «стежками» Феодосія Григоровича Добржанського, який відомий у світі як засновник американської школи популяційної генетики та один із фундаторів синтетичної теорії еволюції. При цьому Ф. Г. Добржанський народився в м. Немирів, нині Вінницької області (Golda, 2004), а генетики навчався у Г. А. Левитського у Києві.

Вдруге, 25 квітня 2025 року в КНУТД відбувся науковий семінар «Міжнародний день ДНК», який був присвячений 125-річчю з дня на-

родження Феодосія Григоровича Добржанського. Важливо, що КНУТД став науковим майданчиком, де вперше оприлюднено невідомі сторінки біографії всесвітньо відомого генетика-еволюціоніста, автора важливої формули «Ніщо в біології не має сенсу, окрім як у світлі еволюції». Микола Денисенко, член Спілки журналістів України, краєзнавець-дослідник з Немирова, презентував раніше невідомі факти під час третьої експедиції наукового проєкту «Стежками видатних земляків-науковців». Його доповідь «Рід Добржанських XVIII–XX ст. Місто Немирів – батьківщина Добржанського Феодосія Григоровича» – це фрагмент книжки, над якою працює сьогодні Микола Федорович. Виступ Романа Широкова, голови Мед-біо секції Наукового товариства «Shevchenko Scientific Society», співзасновника «Genetics Club», доцента кафедри фармакології, фізіології та нейронауки Ратгерського університету, Нью-Йорк США продемонстрував, що з 1927 року життя видатного ювіляра Добржанського було пов'язане із Сполученими Штатами Америки. Пан Роман розкрив «Три питання до Великого Об'єднувача» та обґрунтовано розповів про Феодосія Добржанського як науковця, гуманіста та філософа.

У квітні 2026 року в КНУТД втретє поспіль відбувся День ДНК, який було проведено з метою відзначення ювілею першовідкривача мутагенної дії екзогенних ДНК Миколи Тарнавського (1906–1953), видатного українського вченого – генетика, який пішов із життя у розквіті творчих сил й ім'я якого до останнього часу було майже приречене на забуття, незважаючи на зроблене ним відкриття (Golda et al., 2008).

Як зазначає академік В. А. Кунах «у відділі генетики в Зоолого-біологічному інституті в 1938–1939 рр. уперше у світі виявлено мутагенну дію ДНК (М. Д. Тарнавський, П. О. Сітько, С. М. Гершензон). Першими ж дослідами показано, що екзогенна ДНК, уведена в організм дрозофіли, викликає численні мутації і при цьому переважно індукуються мутації певних генів. Зазначені досліди, які вперше експериментально продемонстрували участь ДНК в генетичних процесах, у широкому масштабі були повторені колективом відділу у 1948 році, а потім дослідження мутагенної дії ДНК отримало подальший розвиток в Інституті молекулярної біології і генетики АН УРСР» (Kunakh, 2008). Але першого автора цих робіт М. Д. Тарнавського після сесії ВАСГНІЛ 1948 року переслідували як одного із найнебезпечніших вейсманістів-морганістів, двічі звільняли з роботи, і, позбавивши можливості займатися улюбленою справою, фактично вигнали із Києва, незважаючи на значні досягнення Миколи Дмитровича у науці. Протягом року Микола Дмитрович був безробітнім і зазнав поневірянь у пошуках роботи за фахом. Його не брали в жодну із науково-дослідних установ міста Києва. Микола Дмитрович ледве влаштувався на викладацьку роботу в Білоцерківський сільськогосподарський інститут (сучасна назва – Білоцерківський аграрний державний університет), де отримав посаду в. о. зав. кафедри зоології та наукове звання доцента і працював останні роки свого життя, не доживши до 47 років (Golda et al., 2008). А тим часом, в результаті досліджень, започаткованих і проведених М. Д. Тарнавським, уперше в світі було встановлено мутагенну дію ДНК як здатність спричинювати спрямовані мутації в багатоклітинних організмів.

З прикрістю констатуємо, що у Національні бібліотеці України імені В. І. Вернадського та Національні наукові сільськогосподарські бібліотеці роботи М. Д. Тарнавського у галузі генетики відсутні, зберігається лише єдина – брошура – методичний посібник «Еволюційне вчення Чарльза Дарвіна», 1946 р. Але наукова спадщина Миколи Дмитровича, не втрачена, її врятувати та зберегли працівники бібліотеки Білоцерківського державного аграрного університету, тому у нас є можливість подальшого осмислення наукового доробку талановитого українського генетика М. Д. Тарнавського.

У 2008 році «Листи у вічність українського генетика Миколи Тарнавського» (Golda et al., 2008), ґрунтовна праця Голди Д. М., Потопальського А. І. та Кацан В. А., присвячена аналізу творчості вченого та наповнена вперше опублікованими ілюстраціями й фактами з його життя, дала поштовх до низки публікацій журналістів України.

У 2019 році топонімічна комісія, яка працює при Хмельницькій міській раді, підтримана ініціативу Хмельницького обласного осередку Всеукраїнської екологічної ліги (голова осередку, доктор сільськогосподарських наук, та той час завідувачка кафедри екології Хмельницького національного університету Наталія Міронова) та ухвалила перейменування вулиці Мічуріна на *вулицю Миколи Тарнавського* (рис.).

Алла Мадіч (Alla Madich), DSc, PhD, Prof. Assistant, Transgenic Technologist The Genetics Department The University of Cambridge, United

Kingdom, біотехнолог галузі клітинних технологій, чия плідна в Україні відображена в Енциклопедії Сучасної України, відкрила Міжнародний семінар яскравою та насиченою лекцією «Науковий портрет українського генетика Миколи Тарнавського. Як медуза спричинила революційні зміни у клітинній біології. Управління генетичним кодом – Gene Drive Engineering».Тетяна Клименко, викладач факультету біологічних і поведінкових наук Лондонського університету королеви Марії (Велика Британія), PhD, FHEA, FIBMS, провідна вчена, лекторка та популяризаторка досягнень біомедицини, у своїй лекції «Генетичні вакцини: ключові уроки масового застосування» надала послідовний обґрунтований та незаангажований аналіз сучасних постгеномних технологій, спрямованих на створення і виробництво молекулярно-генетичних вакцин. Аудиторія уважно й активно обговорила з лектором уроки, винесені з поствакцинних наслідків у контексті пандемії COVID-19. Актуалізація відкритого діалогу між науковою та бізнес-спільнотами, на якій наполягає Т. П. Клименко, стала своєрідним напутнім словом для майбутніх біотехнологів, які становили чисельну більшість серед учасників семінару. Сергій Науменко, спеціаліст з геномної біоінформатики програми скринінгу новонароджених провінції Онтаріо, Канада, кандидат біологічних наук, у своїй доповіді «Геномний скринінг новонароджених» узагальнив основні сучасні підходи та проекти, спрямовані на діагностику моногенних захворювань що пов’язані із мутацією одного гена, та призводять до серйозних метаболічних порушень. Лекція Юлії Швець, доцента кафедри біомедицини Навчально-наукового центру «Інститут біології та медицини» КНУ імені Тараса Шевченка, кандидата біологічних наук, доцент, автор книги «Біологічні основи інфекційних процесів бактеріальної етіології», «Взаємодія мікробіому та геному людини» збагатила учасників семінару теоретичними знаннями та практичними рекомендаціями щодо організації здорового харчування. Тетяна Букорос, директор науково-технічної бібліотеки КНУТД, кандидат політичних наук, доцент, наголосила, що важливим кроком для розвитку проекту, стало створення на сайті бібліотеки сторінки «День ДНК» з хронікою освітньо-наукового культурологічного проєкту «Стежками видатних земляків-науковців», а також принту «Наукова мапа України». Це дозволяє систематизувати знання, зберігати наукову пам’ять і робити її доступною для ширшої аудиторії.

За три роки у семінарах взяли участь 236 учасників, зокрема представники таких закладів вищої освіти як: ННЦ «Інститут біології та медицини» Київського національного університету імені Тараса Шевченка; Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, Національного університету харчових технологій, Києво-Могилянської академії, Кембриджського університету (Кембрідж, Велика Британія); Ратгерського університету (Нью-Йорк, США), Лондонського університету королеви Марії, (Велика Британія), Технологічного університету Цілу (КНР).

Рис. Фрагмент карти м. Хмельницький з зображенням вулиці Миколи Тарнавського (https://gis.khm.gov.ua/detail_addr_street/2379039124716783458).

Розширення аудиторії Дня ДНК в КНУТД та інтеграції у глобальний науково-освітній простір відбувається за рахунок використання платформи YouTube: на сторінці кафедри розміщаються ключові доповіді семінару для широкого доступу.

Висновки

Організація та проведення семінарів «Міжнародний день ДНК» акцентує увагу молодого покоління на важливості збереження національної пам'яті про розвиток науки, інтегрує у сучасні світові тенденції, поширює україномовний інформаційний сегмент популяризації досягнень у галузі біотехнології та біомедицини.

Інформація про фінансову підтримку, подяки: відсутня.

Конфлікт інтересів: автор заявляє про відсутність конфлікту інтересів.

References

1. Golda D. M. Genetics: history, discoveries, key figures, and terminology. Kyiv : Phytosociocentre, 2004. 128 p. [in Ukrainian]
2. Golda D. M., Potopalsky A. I., Katsan V. A. The Letters to the Eternity of the Ukrainian geneticist Mykola Tarnavsky (to the centenary of his birth and 70 Th anniversary of the publication of the first article on influence of DNA on the genetical processes). *Physics of the alive.* 2008. Vol. 16, No. 2. P. 177–183.
3. Kostyuchok P. L., Nikiforov I. A., Balycheva L. V. The interaction of historical education and national identity in the context of the Ukrainian national revival. *Current issues in modern science.* 2024. № 8 (26) P. 1183–1191. https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-8(26)-1183-1195. [in Ukrainian]
4. Kunakh V. A. Development of genetics in National Academy of Sciences of Ukraine. 1. Beginning and development of genetic and breeding researches in the early 20th century. *Biopolymers and the cell*. 2008. Vol. 24, № 2. P. 91–100. https://doi.org/10.7124/bc.000795. [in Ukrainian]
5. Massoumi R., Shi Y. Editorial: celebration of DNA Day. *Hereditas.* 2024. Vol. 161, № 1. P. 16. https://doi.org/10.1186/s41065-024-00319-x.
6. Mokrousova O. R., Okhmat O. A., Shcherbatyuk T. G. Impact of educational popularization of genetics on the development of society. Proceedings of the 10th International conference on advanced materials and systems, Bucharest, Romania, 30–31 October 2024, ICAMS 2024. P. 150–154. https://doi.org/10.2478/9788367405805-021.
7. Roik M. V. Sugar beet cultivation and bioenergy in Ukraine: history, science, production, people (marking the 95th anniversary of the Institute of Sugar Beet Cultivation and Cytology of the National Academy of Agrarian Sciences of Ukraine). Vinnytsia : Nilan-LTD LLC, 2017. 352 p.
8. Tjio J., Levan A. The chromosome number of men. *Hereditas.* 1956. № 42, (1–2). P. 1–6. https://doi.org/10.1111/j.1601-5223.1956.tb03010.x.
9. Velychko M. V., Stefanyk V. I. Hryhorii Andriiovych Levytskyi – Ukrainian cytogeneticist and karyosystematist. *Cytology and Genetics.* 2010. Vol. 44, №. 2. P. 71–76. https://nasplib.isofts.kiev.ua/handle/123456789/66712. [in Ukrainian]

SHCHERBATYUK T. G.
Kyiv National University of Technologies and Design,
Ukraine, 01011, Kyiv, Mala Shyianovska str., 2

SCIENTIFIC SEMINARS FOR «INTERNATIONAL DNA DAY». 2026 – THE YEAR OF MYKOLA DMYTROVYCH TARNAVSKYI

Kyiv National University of Technologies and Design (KNUTD) has established an annual «International DNA Day». Over the past three years, 236 participants have taken part in the seminars. DNA Day in 2026 was held to mark the anniversary of Mykola Tarnavsky (1906–1953), the discoverer of the mutagenic effect of exogenous DNA. Aim of the study to analyse the organisation and conduct of three «International DNA Day» seminars. Analysis of scientific and archival sources, generalisation, systematisation. The paper presents the experience of organising and conducting the «International DNA Day» seminars at KNUTD. The organisation and conduct of the «International DNA Day» seminars draw the attention of the younger generation to the importance of preserving the national memory of scientific development, integrate it into contemporary global trends, and expand the Ukrainian-language information segment promoting achievements in the fields of biotechnology and biomedicine.

Keywords: DNA Day, Mykola Dmytrovych Tarnavskyi, national memory.

Надходження статті: 26 травня 2026 р.
Прийняття до друку після рецензування: 30 червня 2026 р.
Публікація: 30 листопада 2026 р.